

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Menys protagonisme, més sobiranisme

Les eleccions anticipades al Parlament de Catalunya és, al nostre entendre, el més destacat d'aquest any 2012 que s'acaba. Ha estat un fet extraordinari fruit d'una situació política enrarida, amb atacs a la identitat de Catalunya i a allò més preuat, la nostra cultura i la nostra llengua.

La sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut va marcar un abans i un després de tot plegat. L'Estatut havia estat aprovat pel Parlament català i ratificat per la ciutadania en referèndum malgrat que la Junta Electoral Central d'Espanya prohibís a la Generalitat, en una decisió sense precedents, el foment de la participació en la consulta. L'Estatut va ser aprovat també pel Congrés dels Diputats i pel Senat. Quin altre filtre havia de passar? No tenia prou legitimitat democràtica? Doncs sembla que no. Un Tribunal Constitucional desprestigiad, en el que més de la meitat dels seus membres havien esgotat el seu mandat i per tant havien d'haver estat substituïts, després de quatre llarguíssims anys de deliberacions es va cuidar de retallar o simplement eliminar els punts més sensibles de l'Estatut. Li van passar el ribot, com amb prepotència i xuleria se'n ventava públicament Alfonso Guerra. Un milió de persones sortiren al carrer a Barcelona en protesta per aquesta sentència, però a Espanya ningú ho va voler veure. I continuaren els atacs a la nostra llengua i a la nostra identitat.

El darrer Onze de Setembre la societat civil es va bolcar en manifestar la seva indignació i, en aquesta ocasió, varen ser un milió i mig els ciutadans vinguts d'arreu de Catalunya els que van omplir l'Eixample barceloní sota un mateix lema: *Catalunya, nou estat d'Europa*. Per vergonya general, la Delegació del Govern d'Espanya només va saber comptar uns seixanta mil manifestants, però això no deixa de ser simplement una irònica anècdota que posa de manifest la seva maldestra voluntat de manipular la realitat. Aquesta multitudinària manifestació, la més nombrosa mai viscuda a Barcelona, també va ser ignorada per Espanya.

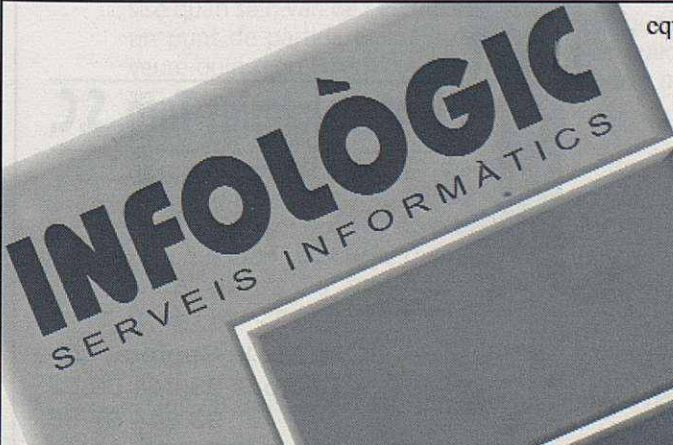
A la vista d'aquests fets, el president Mas va convocar eleccions al Parlament que es celebraren el 25 de novembre. A l'equador de la campanya, el diari El Mundo de l'inefable P.J. Ramírez, va centrifugar tota la porqueria que va poder en un clar exemple pràctic del que no ha de ser mai el periodisme. No tot s'hi val, i la mentida, menys, però això és el que va fer, escampar mentides sobre un suposat informe policial en el que presumptament hi figuraven els presidents Mas i Pujol com a titulars de comptes corrents en paradisos fiscals. Al tren de la falsa acusació s'hi enfilaren de seguida de manera entusiasta els polítics del PP i de Ciutadans, sense esperar que s'aclarís la veracitat del suposat document. Les acusacions de corrupció varen ploure de manera grollera i feridora sense que els desmentits dels falsament acusats poguessin aturar aquella onada de condemna i recel. El mal estava fet. La guerra bruta havia aparegut per torpedejar el que semblava inevitable, una clara victòria de les forces que defensaven el dret a decidir. Casualment, la declaració de que aquell document era fals no es va produir fins uns dies després de les

eleccions, i cap d'aquells polítics activament acusadors varen donar la cara per oferir, al menys, una mínima disculpa.

Paral·lelament, l'aparell de l'Estat feia cas omís a les moltes queixes provinents de catalans i catalanes residents a l'estranger que veien amb impotència que no els arribaria a temps la documentació per exercir el dret a vot. Desenes de milers d'aquestes persones es van quedar sense poder votar, malgrat haver seguit puntualment els tràmits necessaris per poder-ho fer. Altres factors desestabilitzadors en aquells quinze dies foren una vaga general en plena campanya i les desafortunades declaracions del senyor Duran, que no van pas ajudar a sumar vots en torn al projecte de la Federació nacionalista.

El resultat ja el sabeu tots, Catalunya ha decidit tenir un Parlament més sobiranista que mai però amb un protagonisme més compartit. Això representa més corresponsabilitat i generositat per part de totes les forces, visió històrica, saber-se arremangar i assumir riscos si cal. Aquest és un moment que difícilment es repeteixi i tot-hom ha d'estar-ne a l'altura. El contrari no ens ho podríem perdonar.

Dels 947 municipis de Catalunya 629 ja s'han adherit a l'Associació de Municipis per la Independència, entre ells el de Santa Eulàlia. També ho han fet 28 Consells Comarcals, 4 Entitats Municipals Descentralitzades, la Diputació de Lleida i el Consorci del Lluçanès, i la llista d'adhesions va creixent. Mentre, el govern de l'Estat ajuda a que augmenti a Catalunya aquest sentiment cada cop més radical dels posicionaments sobiranistes. Els atacs a la llengua, a l'ensenyament o a la immersió lingüística propugnats pel ministre Wert ho van aconseguir.

equipament informàtic · comunicacions · servei tècnic · programació ·

c/. Corró, 129 • 08401 GRANOLLERS
 ☎ 93 846 35 35 • info@infologic.cat
 www.infologic.cat

servidors · estacions · cad · internet ·
 seguretat · assessorament · portàtils · tpv's · xarxes